

LULEÅ TINGSRÄTT
Handl 6

DOM
2022-06-08
meddelad i
Luleå

Mål nr: B 120-20

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad
NN

Offentlig försvarare:
Advokat Karoliina Ikonen Simu
Advokatbyrån Karoliina Ikonen AB
Pontonjärvägen 10
961 43 Boden

Åklagare
Assistentåklagare Madeleine Nordvall
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå
Box 924
971 28 Luleå

Målsägande
Semisjaur-Njarg Sameby
c/o Anders-Erling Fjällås
Ringvägen 6
938 32 Arjeplog

Företrädd av åklagaren

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för
Djurplågeri, 16 kap 13 § brottsbalken

2019-11-27

Påföljd m.m.
Villkorlig dom

Skadestånd
NN ska betala skadestånd till Semisjaur-Njarg Sameby med 4 820 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 28 november 2019 till dess betalning sker.

Brottsofferfond
Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Om domstolens behandling av personuppgifter, se www.domstol.se/personuppgifter. Kontakta oss för information på annat sätt.

Besöksadress
Skeppsbrogatan 43
Telefon
0920-29 55 00

Öppettider
måndag - fredag
08:00-16:00

Postadress
Box 849
971 26 Luleå

E-post
lulea.tingsratt@dom.se

Webbplats
<https://www.domstol.se/lulea-tingsratt>

Ersättning

Karolína Ikonen Simu får ersättning av staten med 29 391 kr. Av beloppet avser 20 909 kr arbete, 2 310 kr tidspillan, 294 kr utlägg och 5 878 kr mervärdesskatt. NN ska betala 11 000 kr av denna kostnad till staten.

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING

Åklagaren har begärt att NN ska dömas för *djurplågeri* alternativt *brott mot rennäringslagen* enligt följande påståenden.

Djurplågeri (16 kap. 13 § brottsbalken)

NN har utsatt renar för lidande utan att det fanns godtagbara skäl. Det hände den 27 november 2019 på Riksväg 95 vid Jäckvik, Arjeplogs kommun. NN har jagat renar med lastbil så att renarna tvingats fly mer än 200 meter längs en hal vinterväg i en hastighet av mer än 30 km/h för att inte bli påkörda. NN begick gärningen med uppsåt eller av grov oaktsamhet.

Ansvaryrkande i andra hand – brott mot rennäringslagen (94 § första stycket 1 1971:437)

I andra hand har NN genom agerandet som beskrivs ovan, på tid och plats som anges ovan, med uppsåt eller av oaktsamhet skrämt eller ofredat renar inom område där renskötsel varit tillåten.

Semisjaur-Njarg Sameby har begärt skadestånd av NN med 15 640 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från dagen för brottet till dess betalning sker. Av beloppet avser 10 800 kr ersättning för dagsverke, 2 400 kr skoterersättning och 2 440 kr bilersättning. Kostnaderna avser arbete som gjorts med anledning av brottet.

NN har förnekat brott enligt både första- och andrahandsyrkandet. Han har motsatt sig skadeståndsskyldighet och har inte godtagit något belopp som skäligt. Han har vitsordat räntan från och med den 28 november 2019, då åtgärderna utfördes.

UTREDNING

NN har hörts.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsäganden Anders-Erling Fjällås och med vittnena Julia Omma och Per Jensen. Per Jensen har hörts som partssakkunnig. Som övrig bevisning har åklagaren lagt fram fotografier från mätning av sträcka och hastighet, skärmdump från NNs Facebooksida, karta över vägsträckan, sammanfattning av väderleksförhållanden, utlåtande från Per Jensen och en filmsekvens från händelsen.

NN har åberopat skärmdumpar över den totala årsmedelsdygnstrafiken på aktuell vägsträcka samt av årsmedelsdygnstrafiken på samma plats avseende tung trafik. Han har även lagt fram en skärmdump från Sveriges radio avseende förekomst av varg i området i november 2019.

Inledningsvis har följande framgått. NN arbetade under den aktuella tiden för ett åkeri som lastbilschaufför. Den aktuella dagen befann han sig i en lastbil längs väg 95, innan Jäckvik, i riktning mot den norska gränsen. I den filmsekvens som åklagaren har åberopat, som är filmad från ett fordon, syns ett tjugotal renar springa på vägen framför fordonet. Det tutas och någon säger *"de blir aldrig trötta – detta kommer att vara Norrlands mest vältränade renar som jag håller på att pressa dem"*. Filmen publicerades i en Facebookgrupp samma dag. NN har vidgått att det var han som framförde lastbilen och filmade sekvensen. Det var även han som publicerade filmen på Facebook.

Under utredningen har poliser provkört sträckan med hjälp av koordinater och kartbilder. Fem mätningar dokumenterades med s.k. triptracker. Polisernas slutsats är att sträckan, på vilken körningen efter renarna skedde, var ungefär 240 meter. Sträckan provkördes i den ungefärliga hastigheten om 36 km/tim.

Åklagaren har åberopat sakkunnigutlåtande av Per Jensen, av vilket bl.a. följande framgår. Enligt Per Jensens bedömning har renarna vid jakten utsatts för en akut stressupplevelse som varit förenad med skräck och lidande. Lidandet bedöms ha pågått under den halvminut som jakten pågick och att en kvarvarande effekt sannolikt kvarstått upp till en halvtimme. Han har bl.a. anført att det inte råder någon tvekan om att händelsen utlöste en akut stressreaktion hos de jagade renarna. Att renarna befann sig i en grupp har förmodligen minskat de långvariga konsekvenserna.

Åklagaren har lagt fram bevisning rörande temperatur och snödjup den aktuella dagen.

Försvaret har lagt fram bevisning om trafikintensiteten på den aktuella sträckan. Av denna framgår att det i genomsnitt passerar 501–1 000 fordon per dygn på vägen.

Rörande tung trafik, rör det sig om 51–1 000 tunga fordon per dygn. Den 7 november 2019 rapporterades det på Sveriges Radio att två vargar spårats i Norrbotten. I trakterna av Moskosel säkrades DNA från en hanne. Vidare siktades även varg mellan Arvidsjaur och Arjeplog.

De hörda har berättat bl.a. följande.

Anders-Erling Fjällås: På filmen framgår att renarna fått springa i en relativt hög hastighet på ett hårt underlag, vilket renens klöv inte är lämpad för. Det finns en risk att renar skadar leder, senor eller att de skadas när de hoppar av vägen i snödjupet. Vidare kan en stressreaktion leda till att renarna gör av med onödig energi, vilket kan innebära en risk för att dräktiga vajor kastar kalv. Julia Omma identifierade platsen utifrån filmen och en sökinsats inleddes för att hitta renarna. Det fanns ett behov att säkerställa att inga renar tagit skada. Det tog fyra renskötare en dag att spåra och kontrollera renarna. För eftersöksarbetet samt för arbetet med identifiering av brottsplatsen har begärts dagsverke för fyra respektive två renskötare samt skoterersättning och bilersättning. Beloppen är hämtade från sametingets normer för arbeten med skadeförebyggande åtgärder. När renarna påträffades konstaterades inga skador eller annat avvikande beteende. Från platsen där man enligt lokalmedia gjort iakttagelser av varg till betesmarkerna är det ungefär tolv mil.

NN: Det var en normal arbetsdag. Utanför Jäckvik kom han fram till renflocken. Han såg den på långt håll och stannade lastbilen. Flocken blev stående på vägen och han tutade på dem utan att något hände. Flocken började sedan springa längs vägen, ungefär 100–150 meter, och stannade sedan till igen. Han stannade lastbilen igen och väntade på att flocken skulle lämna vägbanan. När flocken åter igen började springa på vägen bestämde han sig för att testa att köra om dem. Han såg en lucka på höger sida. Han filmade detta, vilket han gjorde i skämtsyrte, för att driva med sörlänningar i en Facebookgrupp. Flocken började täppa till luckan och rörde sig åt vänster. Han tutade för att få till omkörningen. Han avslutade filmen och omkörningsförsöken. Renarna stannade till efter 30–40 meter. Vissa av dem klev av vägen och andra blev stående. Han körde förbi dem och stannade till 100 meter längre

fram för att publicera filmen. Han noterade då att renarna gick ut på vägen igen och nosade på vägbanan. Han såg inget onormalt med flocken. Han tror att han körde i en lägre hastighet än 30 km/tim men han hade inte sin uppmärksamhet på hastighetsmätaren. Polisens uppskattning av genomsnittshastigheten kan stämma. Anledningen till att han sa att renarna ”skulle bli Norrlands mest tränade renar” var för att säga något provocerande i syfte att få i gång en diskussion i Facebook-gruppen. Han fick både positiv och negativ respons på inlägget. Han har inget emot renar. Han tror att snödjupet var omkring 10–15 cm längs vägen och att temperaturen var cirka 15 minusgrader. Det var inte ishalt underlag. Den aktuella vägsträckan är en varutransportled mellan Sverige och Norge och således vältrafikerad. Det är ofta renar i närheten. Han ångrar händelsen och anser att det är en av de dumaste saker han gjort. Han mötte renar både före och efter händelsen med filmklippet. De rörde i skogspartier, i diken och över plogkanter obehindrat.

Per Jensen: Han är professor i etologi. Han forskar om djurs beteende, djurvälstånd och stress främst hos domesticerade djur. Han har granskat filmen i fråga och skrivit sakkunnigutlåtandet. Renen är ett utpräglat flyktdjur och är evolutionärt anpassat att fly från predatorer. Lastbilen har i detta fall framstått som en predator för renarna. Det finns omfattande vetenskaplig litteratur om vad som händer hos djur när de upplever ett hot. Han bedömer att renarna utsatts för en akut stressreaktion som har försvårats av att de inte kunde lämna vägbanan. Det går inte att utläsa något beteende hos renarna i övrigt. Skräckupplevelsen hos ett däggdjur som utsätts för detta typ av hot är sannolikt liknande som den som människor upplever. Det akuta stresspåslaget påverkar det autonoma nervsystemet, vilket påverkar bl.a. andhämtning och blodtryck. Det finns vidare en långsammare stressreaktion – ett påslag på hypofys-binjure-axeln som reglerar frisättning av hormoner, framför allt kortisol. Detta påslag cirkulerar i blodet i ungefär en halvtimme efter en stressupplevelse och kan leda till beteendeförändringar under lika lång tid. Det finns sannolikt individuella olikheter hos djuren. Han har ingen kännedom om trafikintensiteten på den aktuella vägen. Renar kan sannolikt vänja sig vid trafik, men han tror inte att de skulle kunna vänja sig vid att bli jagade av fordon. Han har inte forskat om renar specifikt och han har inte kvalitetssäkrat sin bedömning med någon som är sakkunnig om renar. Han har dock

svårt att tro att det finns någon med större sakkunskap om djurs stressreaktioner än han och han anser att hans kunskap är tillräcklig för en stressbedömning.

Julia Omma: Det bedrevs rensamling i området i vilken hon deltog. Den 27 november 2019 fick hon ett samtal av en vän som frågade om hon sett filmen. När hon fick se filmen kände hon omedelbart igen platsen. Hon sökte på sociala medier och fick fram namnet på ett åkeri, som hon tog kontakt med. Bolagets VD kontaktade henne och bekräftade att han kände till händelsen och att detta skett mellan Jäckvik och Arjeplog. Hon blev jätteledsen. Dagen därpå begav hon sig till platsen och hon var helt säker på den överensstämmelse med platsen på filmklippet. Hon hittade rensår och av dessa framgick att renarna hade sprungit. Hon följde spåret för att se om hon kunde hitta någon död ren, men återfann ingen. Hon är medlem i Semisjaur-Njarg Sameby och de har en samlingsplats 6–7 km från platsen. Merparten av renarna i området tillhör samebyn. På filmen kan hon dock inte se att det var samebyns renar. De samlade ihop renarna och vissa av dem var stressade – det är dock omöjligt att säga om det var samma renar som framgår på filmen. En renhjord kan bli svårhanterlig när den utsatts för en stressreaktion. Hon känner inte till att det gjorts iakttagelser av varg i området. Enligt hennes erfarenhet kan det vara svårt för en ren att hoppa över en högre plogkant intill en väg under stress. Händelsen skedde även vid en tid då renarna har begränsat med föda.

DOMSKÄL**NN döms för djurplågeri**

För *djurplågeri* döms till böter eller fängelse i högst två år, om någon uppsåtligt eller av grov oaktsamhet genom misshandel, överansträngning, vanvård eller på annat sätt otillbörligen utsätter djur för lidande (16 kap. 13 § brottsbalken).

Ansvar för djurplågeri förutsätter alltså att ett eller flera djur utsatts för ett *lidande*. Av förarbeten framgår att den plåga djuret utsätts för inte ska vara av ”obetydlig intensitet och varaktighet”. Det krävs dock inte att lidandet varit vare sig högradigt eller långvarigt (prop 1972:122 s. 10). Vidare ska det vara fråga om ett lidande som varit *otillbörligt*. Straffansvar kan därmed bli aktuellt om ett djur utsatts för ett lidande genom handling eller underlåtenhet som inte kan anses berättigat av ett godtagbart intresse (a. prop. s. 12).

Tingsrätten anser inledningsvis att det är utrett att körningen har skett på den tid och plats som åklagaren har påstått. Tingsrätten finner ingen anledning att ifrågasätta de mätningar av vägsträckan som polisen har gjort och som NN inte har ifrågasatt. Det är därmed bevisat att NN har kört efter renflocken under cirka 240 meter. Det är svårt att dra några säkra slutsatser om lastbilens hastighet. Enligt polisens beräkningar har det varit fråga om en hastighet överstigande 30 km/tim. NN har inte ifrågasatt detta, men är av uppfattningen att hastigheten var något lägre. Tingsrätten sluter sig till att det har varit fråga om en hastighet omkring 30 km/tim, vilket får anses inrymmas i åklagarens gärningsbeskrivning.

Av filmen framgår tydligt hur ett flertal renar springer i hög hastighet över hela vägbanan och att lastbilen vid vissa tillfällen kör mycket nära dem. I det inledande skedet av filmen viker två renar av till vänster om lastbilen, till synes för att undvika att bli påkörda. Det har i detta skede inte funnits någon möjlighet för NN att köra förbi renflocken på det sätt han har berättat om. Att han försökt genomföra en omkörning framstår därför inte som trovärdigt. Vidare tutas det upprepade gånger och

NN kommenterar att ”renarna aldrig blir trötta” och att ”de kommer att bli Norrlands mest vältränade renar, som jag pressar dem”. Tingsrätten anser att det tydligt framgår att det var fråga om en jakt efter renarna och inte ett försök till omkörning.

Tingsrätten ifrågasätter inte åklagarens utredning om snödjup och temperatur i området. Utredningen ger dock inget svar på t.ex. hur höga plogkarmarna var på den aktuella vägen. Dessa omständigheter bedöms dock inte vara av avgörande betydelse för bedömningen av om det förekommit en jakt eller ej och huruvida denna har påverkat renflocken. Av filmsekvensen framgår tydligt att renarna vid jakten reagerat på så sätt att de flytt framåt på vägen och att lastbilen närmat sig flocken på ett sådant sätt att några djur fått ta sin tillflykt åt sidan. Anledningen till att renarna inte lämnat vägbanan – om det var till följd av höga plogkarmar eller ej – bedöms därmed inte vara av avgörande betydelse för tingsrättens bedömning.

Rörande frågan om huruvida renarna tillfogats lidande eller ej, gör tingsrätten följande bedömning. Per Jensen, vars sakkunskap tingsrätten inte ifrågasätter, har gjort bedömningen att jakten orsakat en akut stressupplevelse med skräck och lidande som följd hos renarna under den halvminut som jakten pågick. Tingsrätten finner inget skäl att ifrågasätta denna slutsats. Det är därmed bevisat att renarna genom jakten har åsamkats ett lidande som inte kan anses vara obetydligt vare sig i intensitet eller varaktighet. Per Jensens slutsatser om renflockens stresspåverkan efter händelsen ifrågasätts inte. Det saknas dock observationer av djuren efter händelsen och tingsrätten anser inte att det går att dra några säkra slutsatser om djurens påverkan vid denna tidpunkt. Tingsrätten anser dock att det är visat att renarna åsamkades lidande under tiden som jakten pågick.

Som nämnts, framstår det som helt osannolikt att NN försökte göra en omkörning förbi renflocken. Hans kommentarer under filmningen ger snarare vid handen att han var medveten om att renarna blev pressade. Även om detta var menat som ett skämt, anser tingsrätten att det har framgått att NN hade insikt om att renarna blev pressade. NN bedöms därmed ha agerat med uppsåt.

Sammantaget anser tingsrätten att det är bevisat att NN, vid tid och plats som påståtts, jagat renar med lastbil så att renarna tvingades fly mer än 200 meter samt att denna jakt skedde på en vinterväg i en hastighet av omkring 30 km/tim. Renarna har fått fly för att undvika att bli påkörda. De har av detta åsamkats en akut stressupplevelse som innebär att de tillfogats ett lidande i den mening som avses i 16 kap. 13 § brottsbalken. Detta har inte varit tillbörligt. NN har agerat med uppsåt. Han ska därför dömas för *djurplågeri*.

Påföljden bestäms till en ren villkorlig dom

NN förekommer inte i belastningsregistret på ett sätt som är av betydelse för påföljden i detta mål. Av genomförd personutredning framkommer bl.a. att NN inte bedöms ha några riskfaktorer i sitt liv som kan öka risken för återfall i brott. Det bedöms inte föreligga något övervakningsbehov för honom. Han samtycker till och bedöms som lämplig för samhällstjänst.

Tingsrätten anser att gärningen som NN nu döms för har ett sådant straffvärde att påföljden inte kan stanna vid böter. I denna bedömning har tingsrätten beaktat att det rör sig om en uppsåtlig gärning. Straffvärdet bedöms inte överstiga fängelse en månad.

NN är i stort sett ostraffad och han lever under ordnade förhållanden. Det saknas anledning att befara att han kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet. Det finns förutsättningar att bestämma påföljden till en villkorlig dom. Händelsen i fråga ägde rum under hösten 2019 och målet avgörs i juni 2022. Handläggningen har varit utdragen till följd av förhållanden som NN inte rått över. Med anledning av detta bestäms påföljden till en ren villkorlig dom, som inte förenas med dagsböter.

NN förpliktas att utge skadestånd till Semisjaur-Njarg Sameby

Samebyn har begär ersättning för de merkostnader som man drabbats av till följd av brottet enligt följande.

Eftersök av ren	Dagsverk för fyra personer * 1 800 kr	7 200 kr
	Skoterersättning för fyra personer * 600 kr	2 400 kr
	Bilersättning 40 mil * 30,50 kr	1 220 kr
Identifiering av plats	Dagsverk för två personer * 1 800 kr	3 600 kr
	Bilersättning 40 mil * 30,50 kr	1 220 kr

Tingsrätten ifrågasätter inte de uppgifter som Anders-Erling Fjällås och Julia Omma har lämnat om de åtgärder som samebyn nödgades vidta efter att de fått kännedom om händelsen. Tingsrätten ifrågasätter inte heller att samebyn blev nödgad att inleda ett eftersök av renarna för att säkerställa att djuren inte blivit skadade. Detta bedöms vara en ersättningsgill skada som uppstått till följd av gärningen. Att det gjorts iakttagelser av varg i Norrbotten samma månad bedöms inte påverka denna bedömning. Inte heller den omständigheten att det var fråga om en trafikerad väg.

Julia Omma har berättat att det bedrevs rensamling i området under den aktuella tiden. För att samebyn ska kunna tillerkännas ersättning för sitt arbete hänförligt till eftersöket anser tingsrätten att det tydligt måste framgå i vilken mån samebyn drabbats av *merkostnader* till följd av gärningen, dvs. vilka arbetskostnader som tillkommit pga. gärningen. Detta har inte framgått och ersättning kan därför inte utgå i den delen.

Tingsrätten anser dock att det har framgått på ett tydligt sätt att kostnaderna hänförliga till "*identifiering av plats*" har uppstått till följd av brottet. Beloppen framstår som skäliga.

NN ska därmed förpliktas att till samebyn utge sammanlagt 4 820 kr. Ränta ska utgå från den dagen då skadan uppkom, dvs. från den 28 november 2019 i enlighet med NNs vitsordande.

Övriga frågor

NN döms nu för brott med fängelse i straffskalan. Han ska därför betala lagstadgad avgift till brottsofferfonden.

Försvaren har begärt ersättning med bl.a. 14,50 timmars arbete. Ärendet har pågått under en längre tid och förhandlingen vid tingsrätten har blivit inställd vid tre tillfällen. Anspråket framstår mot denna bakgrund som skäligt. NNs ekonomiska förhållanden medför att han ska återbetala viss del av denna kostnad till staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (TR-01)

Domen kan överklagas till Hovrätten för Övre Norrland **senast den 29 juni 2022**.

Överklagande ska inges till tingsrätten.

Sofia Eriksson

I avgörandet har tingsfiskalen Sofia Eriksson med nämnd deltagit. Rätten är överens.

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.